

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 16. maj 2023
Kontor: Straffuldbyrdselskonto-
ret
Sagsbeh: Josefine Kirst Müntzberg
Sagsnr.: 2023-0030-8714
Dok.: 2812739

Besvarelse af spørgsmål nr. 589 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 589 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. april 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Natasja Walbom

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 589 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvor mange forvaringsdømte der aktuelt er, som har været frihedsberøvet i længere tid end, hvad de alternativt stod til af almindelig fængsel?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Efter straffeloven er de almindelige straffe bøde og fængsel. En person kan dog også idømmes forvaring, der er en tidsbestemt frihedsberøvende foranstaltning, hvis betingelserne i straffelovens § 70 er opfyldt.

Efter straffelovens § 70, stk. 1, kan en person idømmes forvaring, hvis

- 1) den pågældende findes skyldig i drab, røveri, frihedsberøvelse, alvorlig voldsforbrydelse, voldtægt eller anden alvorlig seksualforbrydelse, trusler på livet eller brandstiftelse eller forsøg på en af de nævnte forbrydelser,
- 2) det efter karakteren af det begåede forhold og oplysninger om den pågældende person, herunder (navnlig) om tidligere kriminalitet må antages, at vedkommende frembyder nærliggende eller væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed og
- 3) anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare.

Forvaring finder i praksis i almindelighed anvendelse i tilfælde, hvor den pågældendes farlighed tilsiger dette, og hvor kriminalitetens art ikke vil føre til fængsel på livstid eller en meget lang tidsbestemt straf. Det skal bemærkes, at praksis delvist har udviklet sig, således at forvaring også kan idømmes som alternativ til en længerevarende fængselsstraf (jf. UfR2018.1843Ø).

Fastsættelsen af almindelig straf sker i overensstemmelse med strafudmålingsprincipperne i straffeloven. Efter straffelovens § 80 skal der således ved straffens fastsættelse lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden. Herudover skal der ved straffens fastsættelse blandt andet lægges vægt på de skærpende og formildende omstændigheder, som er angivet i straffelovens §§ 81-82, herunder at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen, eller at gerningsmanden ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført.

Det er domstolene, der i hver enkelt sag på baggrund af en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder bestemmer, om der skal idømmes f.eks. en forvaringsdom eller en fængselsstraf. Det er således ikke muligt uden videre at vurdere, hvad straffen i de enkelte sager ville være blevet fastsat til, hvis den pågældende ikke var idømt forvaring.”